

vēlēdamies veicināt dziļākas intereses latviešu jaunatnē par tēvu valodu un latvietību, šī gada pirmajā pusē dāvināja Čikagas latviešu jaunatnes pulciņam Mīlenbacha un Endzelīna latviešu valodas vārdnīcas pirmo sējumu ar noteikumu, ka turpmākos vārdnīcas sējumus pulciņš iegādāsies pats. Uz to vispirms no pulciņa saņemta atbilde, ka dāvinājumu pēc pieminētiem noteikumiem pulciņš pieņem, bet vēlāk, kā „organizācija spiesta atzīt vārdnīcas iepirkšanas ideju kā nepiemērotu,” jo „pašreizējos apstākļos vārdnīcas pirkšana būtu augstākā mērā lukss“. Pulciņa valde solās vārdnīcu iegādāties tikai pēc tam, kad „Augustdorfā nebūs vairs neviena izsalkušā un trūcīga skolēna un Bērzainē — neviena neatbalstīta invalida.“ Visbeidzot, iepriekš informējot, ka „katrs (pulciņa dalībnieks) apzinājas, ka gribētu tādu (latviešu valodas vārdnīcu) sev mājā,” — „bet kāpēc tāda vajadzīga pulciņam,” „kāda ir praktiskā nozīme šādai vārdnīcai pulciņa darbībā?“ — vārdnīcas 1. sējumu pulciņš nosūtījis dāvinātājam atpakaļ.